

tre Partier: Venstre, Socialdemokraterne og det radikale Venstre, om, at denne Bane skulde baade bygges og drives som Statsbane.

Det Tilskud, der forlanges af Kommunerne, var sidste Gang, da der forelaa Forslag om denne Bane, ansat til 25 000 Kr. pr. Mil eller ca. 3 333 Kr. pr. km, hvorimod det nu foreslaas til 5 500 Kr. pr. km eller 41 000 Kr. pr. Mil; med andre Ord, Kommunernes Tilskud er forhøjet med 65 pCt. Jeg skulde tro, at man med nogen Ret kunde spørge, om det nu ogsaa er retfærdigt, at en saa voldsom Forhøjelse af disse Kommuners Tilskud finder Sted. Jeg kunde i høj Grad tænke mig, at mange Beboere paa disse Egne vilde spørge, om det virkelig er retfærdigt, at disse Egne herefter skal betale op imod 200 000 Kr. mere i Tilskud til denne Bane, fordi den ikke allerede blev denne Egn tilsikret for en halv Snes Aar siden. Man maa erindre, at Spørgsmaalet om denne Bane ikke er nyt, men at der allerede under Behandlingen af Baneloven af 1908 baade i Folketing og Landsting var fuld Enighed om, at denne Bane allerede da burde gennemføres. Den Omstændighed, at den ikke blev gennemført den Gang, vil altsaa faktisk betyde, at denne Egn nu i Stedet for at svare 25 000 Kr. kommer til at svare over 40 000 Kr. pr. Banemil eller lige saa meget, som nogle af de bedste Egne paa Sjælland svarer til deres Jernbaner. Jeg vil i høj Grad henstille, at det tages op til alvorlig Overvejelse i Udvalget, om det ikke vil være retfærdigt at tage Hensyn til de særlige Forhold, der har været til Stede for denne Banes Vedkommende.

Banens Retningslinie er fastslaaet i Lovforslaget som gaaende fra Videbæk over Vildbjerg—Feldborg til Skive. Hvad angaar Retningslinien mellem Feldborg og Vildbjerg overlades Afgørelsen paa dette Punkt til Besigtigelses- og Ekspropriationskommissionen. Jeg vil gerne sige med det samme, at jeg tror ikke, det lader sig gøre. Det maa erindres, at der angaaende Spørgsmaalet om Retningslinien mellem Feldborg og Vildbjerg gennem mange Aar har staaet den haardeste Strid i Befolkningen derovre saavel som her i Rigsdagen, og jeg kan tilføje, at Befolkningen endelig er kommet saa vidt, at den har erklæret i den Henvendelse til Regeringen og Rigsdagen, som dette høje Ting modtog i Begyndelsen af dette Aar, at nu maatte denne Uenighed have en Ende, man overlod nu fuldkommen Løsningen af dette Spørgsmaal til Regering og Rigsdag. Men naar det er Tilfældet, maa jeg sige, at det

overrasker mig meget, at den højtærede Minister da netop kommer med et Forslag, der unddrager Rigsdagen det afgørende Ord i hele denne Sag. Jeg forstaaer saa godt de Kvaler, den højtærede Trafikminister maatte udstaa, da han under Udarbejdelsen af sit Forslag kom til det Punkt, hvori Retningslinien skulde angives. Jeg er slet ikke i Tvivl om, at det havde været overmaade kært for den højtærede Minister, om han i Forslaget kunde have fastlagt Jernbanen med den Linie, som han i 1917 var Tilhænger af; men jeg er ogsaa vidende om, at der er stærke Kræfter indenfor den højtærede Regering, for hvem denne Retningslinie er en Pestilens. Og saa er der altsaa sket det, at den højtærede Minister har overvundet sig selv. For saa vidt er Ministeren en stor Mand, men jeg vil dog føje til, at jeg tror, Ministeren skulde have „taget Stødet“ straks, jeg tror, det havde været klogt; for efter min Opfattelse vil den højtærede Minister ikke komme udenom Spørgsmaalet om denne Banes Retningslinie.

Som jeg antydede før: dette Spørgsmaal maa finde sin Afgørelse her i Tinget. Et Spørgsmaal, som der har staaet saa megen Strid om i Befolkningen og ogsaa i dette høje Ting, maa finde sin Afgørelse her i Tinget; Afgørelsen kan ikke overlades til en i den Forstand uansvarlig Besigtigelses- og Ekspropriationskommission. Men jeg vil gerne føje til, at jeg for mit Vedkommende ser ingen Grund til, at dette skulde forsinke Vedtagelsen af dette Lovforslag; for deri er jeg ganske enig med de ærede Ordførere, der har talt, at denne Bane maa ikke en Gang til strande paa Spørgsmaalet om Retningslinien. Men dette Baneprojekt er gennemdebatteret heri Rigsdagen, som faa Baneanlæg er blevet det, og selv om Behandlingen af dette Forslag paa en beklagelig Maade stadig er blevet udsat her i Tinget, kan jeg ikke tro andet, end at man nu gennem en faa Dages Udvalgsbehandling vil kunne føre dette Spørgsmaal frem til en Afstemning her i Tinget. Jeg skal paa det radikale Venstres Vegne sige, at vi af al Evne vil medvirke til, at denne Bane bliver gennemført i denne Rigsdagssamling, saa at Befolkningen ovre paa disse Egne kan faa deres berettigede Ønske opfyldt, nemlig endelig en Gang at faa denne Sag afgjort.

Grønåbæk: Jeg skal efter de Udtalelser, der er faldet fra de ærede Ordførere om denne Sags Fortid, ganske unglade at komme ind paa denne Side af Sagen. Jeg skal kun sige, at naar jeg nu som forholdsvis nyt Medlem har maattet tage Stilling til denne Sag —